



ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

~~17928~~

МЕСЕЧНО
СПИСАНИЕ

—
REVUE

de Viticulture. Paraît tous les mois
à Sofia (Bulgarie)

ОРГАНЪ

на

БЪЛГАРСКИЯ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

—
Редакция и администрация София, ул. Царь Борисъ № 88.
новъ 124

Годишенъ абонаментъ за България 65 лв. включително посмъртната каса. За учреждения 55 лева, безъ право на застраховка при посмъртната каса, също и за частни лица, които не желаятъ да участвуватъ въ посмъртната каса. За странство 70 лв. безъ право на участие въ посмъртната каса. Отдѣлна книжка 5 лв.

ПОСМЪРТНА КАСА

при Съюза на Българските лозари

Съюзът на българските лозари, водимъ отъ желанието да подпомогне семействата на своитѣ членове и на тѣзи на абонатитѣ на сп. „Лозарски прегледъ“, реши да основе „Посмъртна каса“ за подпомагането имъ въ случай на смъртъ. Фондътъ на посмъртната каса се образува, като се отдѣля 10 лева отъ абонамента. Касата се урежда отъ следния правилникъ:

1. Всѣки абонатъ, който е предплатилъ списанието за една година, се счита презъ абонаментната година членъ на посмъртната каса „Лозарски прегледъ“ при Съюза на Българските лозари. Осигуровката е за всички смъртни случаи (болестъ, убийство, самоубийство)

2. Отъ предплатенъ абонаментъ се отдѣля по 10 лева. Така събранитѣ суми се внасятъ за оползотворение въ Б. Ц. К. банка, подъ название „Посмъртна каса Лозарски прегледъ“. Тѣзи средства се използватъ само за помощъ при смъртни случаи и за никакви други цели.

3. Събраната презъ годината сума, следъ като се спаднатъ разходите по управлението на касата 5% се разпредѣля по равно на правоимеющитѣ наследници на починалитѣ презъ абонаментната година абонати. Премията не може да надминава сумата 10,000 лева.

4. На бедни семейства, нуждающи се отъ средства за погребение на починалия абонатъ, по поискване, отпуска се авансъ въ размѣръ, опредѣленъ отъ постоянното присѣствие на Съюза.

5. Разпредѣлението и разходването на събраната сума става съ протоколно решение на Управителния съветъ най-късно до края на м. януарий следващата година и се публикува въ февруарската книжка на сп. „Лозарски прегледъ“ за следната година.

6. Ако въ срокъ отъ 6 месеца следъ изтичане на абонаментната година, наследниците на починалия не подирятъ следващата имъ се премия, последната остава въ полза на фонда.

7. Абоната има право на премия (помощъ), ако е предплатилъ абонамента си чрезъ пощенски записъ, или въ поръчено писмо, поне 30 дена преди деня на смъртъта. Въ противенъ случай наследниците се лишаватъ отъ право на премия.

8. Ако абонатътъ не е посочилъ изрично, при абонирането си, кому да се даде премията (помощъта), право на нея иматъ: съпругата и децата, или, ако нѣма такива, бащата и майката, или ако и такива нѣма, малолѣтнитѣ братя и сестри.

9. Наследнитѣ на починалия абонатъ, най-късно 20 дена следъ смъртъта заявяватъ въ Съюза на Българските лозари за смъртъта на абоната и най-късно до 101 следната година представятъ въ Съюза при заявление следнитѣ документи: 1. Преписъ отъ смъртния актъ; 2. Удостоверение за правото на наследство издадено отъ общинското управление; 3. Разписка за получаване на сумата, подписа на която да е нотариално заверенъ. Когато наследниците сж повече отъ единъ, сумата ес предава на упълномощено отъ тѣхъ по нотариаленъ редъ лице.

631
H 142 ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ НА БЪЛГАРСКИЯ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Н. Н. Предконгресни мисли — 2. Н. Кирмидчи — Алъ Зейнелъ — 3. Иванъ Георгиевъ — Образуване на младитѣ главини. — 4. Д. Бъчваровъ — По износа на лозовъ материалъ отъ Гърция. — 5. Резолюция по стопанската и винарска криза. — 6. Отчетъ на управителния съветъ за 1926 год. — 7. Докладъ на контролния съветъ на Бълг. Лозарски съюзъ. — 8. Хроника. — 9. Книжнина.

Н. Н.

Предконгресни мисли

36667
ОБРАЗЦОВО НАР. Ч-ЩЕ
„Г. ДИМИТРОВ“ - ПЛОВЕН
БИБЛИОТЕКА

Предстои седмия редовенъ конгресъ на лозаритѣ. Ще си дадемъ отчетъ за това, което е направено и ще констатираме още веднажъ слабата връзка между отдѣлнитѣ лозари, лозарскитѣ дружества и Съюза. Обикновено се мисли, че нещастieto сближава хората, инстинктивно ги кара да се сдружаватъ, за да преодоляватъ по-леко несгодитѣ. Това правило като че не се оправдава въ елучая съ българскитѣ лозари. Въпреки очевидното окаяно положение, въ което сж изпаднали и отчаяната перспектива, която се рисува за напредъ, тѣ сж невъзмутими и хладнокрѣвни повече отъ другъ пжтъ.

Ние никого не обвиняваме, защото мина времето, когато оптимизма още ни даваше надежда и правѣхме усилия да измѣнимъ това състояние на нѣщата. Днесъ ние не се надяваме вече да пробуждаме това съзнание и затова нѣма да правиме никакви апели. Отдавна вече съюза фактически не сжествува, защото почти никой не изпълнява уставнитѣ му разпореждания. Нѣколкото души, които още продължаватъ да му даватъ животъ, като работятъ безвъзмездно, нѣщо повече, правятъ лични жертви, ще бждатъ принудени по силата на нѣщата да откажатъ съдействието си. И наистина, идеализма може да се оправдае тамъ, кждето направенитѣ усилия се увѣнчаватъ съ известни резултати. Тукъ, на лице нѣма резултати. Трудътъ отива залудо. Инициативитѣ, които

Българския Лозарски Съюзъ предприе завършиха съ фiasco, защото масата лозари се показва безчувствена, неотзивчива. Достатъчно е да напомнимъ за неуспеха въ пласирането на съюзния календаръ, въ проектираната лозарска изложба и най-после съ опита на Д-во „Грозде“, при Лозарския Съюзъ.

Както ще се види отъ отчета, съюза завършва съ единъ дефицитъ. Този дефицитъ нѣма отъ кжде да се покрие, на-противъ, има всичкитѣ изгледи да расте за напредъ при това положение. Да се разчита на нѣкакви помощи не може и да се помисли. Помощи даваха нѣкога пепиниериститѣ, когато тази професия бѣше доходна. Списанието сжщо така се намира въ невъзможностъ да продължава и ще трѣбва и съ него да се ликвидира. Въобще Съюза не може да съществува въ тази форма по липса на източници. На конгреса предстои да каже последната дума. Това е истинското положение и какъвто и да билъ оптимизъмъ и каквито и да било проекти нѣматъ мѣсто.

Н. Кирмидчи

Алъ-Зейнелъ

Синоними: Алъ-Зюйнелъ (Видинъ), Зейнелъ червенъ, Резекия червена (Цѣла България), Кадънъ-Пармакъ червенъ (Ломъ), Татарка червена (Кюстендилъ).

Първоначалната родина на сорта „Алъ-Зейнелъ“ е неизвестна. Разпространението му изъ България, споредъ общо мнѣние, е станало отъ гр. Русе, който се слави съ своитѣ многобройни десертни сортове. Въ новото лозарство ние срещаме този сортъ въ Ломъ, Видинъ, Плѣвенъ, Русе, Варна, Сливенъ и Кюстендилъ, кждето той се срѣща на отдѣлни главини изъ лозята и въ двороветѣ.

Названието на сорта „Алъ-Зейнелъ“ означава: Алъ-червено, Зейне или Зюйне-женско, т. е. грозде за жени. Синонимитѣ „Кадънъ-пармакъ“, „Резекия червена“ изобщо въ България, а „Татарка“ въ Кюстендилъ, сж едни събирателни общи названия за всички десертни сортове съ удължени зърна.

Сорта „Алъ-Зейнелъ“ въ добри години дава много красиви, голѣми, почти цилиндрически гроздове, които сж много силно сбити и поради това дългитѣ му зърна стърчатъ отъ грозда съ своитѣ върхове и му придаватъ единъ оригиналенъ изгладъ. Подобни гроздове се наблюдаватъ сжщо така и у сорта „Синя-Бодлива“, съ тази разлика обаче, че зърната у „Синята-Бодлива“ сж по заострени на върха и иматъ характерно, силно развито бодленце, каквото едвамъ се забелезва у „Алъ-Зейнелъ“. Листата у тѣзи два сорта сжщо си приличатъ, тѣ сж голѣми, силно нарѣзани, при това по силно у „Алъ-Зейнеля“ и съ отворени опашни врезове, които у „Алъ-Зейнеля“ сж широко отворени, а въ основата си ограничени непосредствено отъ главнитѣ нерви ¹², т. е. главнитѣ нерви сж безъ престилка. Листа съ подобни опашни врезове понѣкога се срѣщатъ и у сорта „Синя-Бодлива“ и въ такива случаи би било трудно тѣ да се различаватъ, ако не обърнемъ внимание на долната страна на листа, която у „Алъ-Зейнеля“ е абсолютно гола — безъ мжхъ, когато у „Синята-Бодлива“ листата иматъ доста изобилень мжхъ. Съ другитѣ сортове „Алъ-Зейнелъ“ нѣма голѣмо сходство, освѣнъ съ нѣкой зърна отъ сорта „Крави цици“.

Напъпването у „Алъ-Зейнелъ“ става едновременно съ това на „Шасла-доре“, обаче тѣзи наблюдения въ Ломското опитно лозе не могатъ да се считатъ за сигурни, тъй като одравянето на лозитѣ става доста късно. Началото на цвѣтенето близо една седмица, прецвѣтяването два-три дни, а прошарването две седмици по късно отъ „Шасла доре“. Узрѣването става къмъ срѣдата на месецъ септемврий или малко по-късно, въ зависимостъ отъ годината, изложението и др. фактори, така че по времето на узрѣването „Алъ-Зейнелъ“ трѣбва да се отнесе къмъ 3 епоха на Пюля. Г-нъ Цв. Пеневъ опредѣля времето на узрѣването сжщо къмъ 15 септемврий. Тѣзи наши еднакви заключения не се сходятъ съ мнѣнието на г-нъ Ив. Добревъ изразено въ неговото пълно Лозарство (стр. 303), че „Алъ-Зейнелъ“ узрѣва много късно, както и съ мнѣнието на г-нъ П. Сираковъ (Новото Лозарство“ стр. 690), че Алъ-Зейнелъ е рано зреющъ сортъ и ние не можемъ да си обяснимъ причинитѣ за такова голѣмо разногласие между тѣзи двама автори. Нашитѣ анализи презъ сезона 1925 год. ни дадоха следнитѣ дани:

Дата на анализа	28/IX	5/X
Захаръ ‰	21.98‰	21.4‰
Общи киселини (въ вината)	6.6‰	6.2‰

Отъ това става ясно, че „Алѣ-Зейнелъ“ не може да се отнесе къмъ групата на много късно узрѣващи сортове, а че той е отъ третата епоха.

Плоднитѣ пъпки се намиратъ почти на всички възли, обаче имайки въ предвидъ извънредно голѣмата буйность на сорта, за препоръчване е „Алѣ-Зейнелъ“ да се отгледва въ кордонѣ форми, на шпалирн и на асма. Бидейки отгледванъ въ чашевидна форма дори съ една или две плодни прѣчки, този сортъ развива много дебели и дълги лѣторастѣ въ ущърбъ на плодородието. Въ кордонъ отъ система Ройа той пакъ доста силно развива своитѣ лѣторастѣ, обаче плодородието е задоволително. Въ Видинскитѣ лозя иие сме наблюдавали „Алѣ-Зейнелъ“ въ шпалирни форми при това главината пакъ доста запазваше своята буйность при едно голѣмо плодородие.

Единъ отъ недостатѣцитѣ на сорта е тази, че гроздето му доста се напада отъ пероноспора и въ дѣждовни есени лесно загнива, наблюдения, които се потвърждаватъ и отъ Цв. Пеневъ, поради това ние се съмняваме, че гроздето на „Алѣ-Зейнелъ“ може да се запазва късно презъ есенята върху лозата, безъ да се повреди, както говори г-нъ Ив. Добревъ. Сжщо така не можемъ да се съгласимъ съ г-нъ Ив. Добревъ, че този сортъ е редовенъ въ плододаването си, тъй като има правилень цвѣтъ. Г-нъ Цв. Пеневъ, който, както се вижда, е обърналъ особено внимание на този сортъ като насадилъ въ Ломското опитно лозе нѣколко стотинъ главини, опредѣлено посочва, че „Алѣ-Зейнелъ“ има женски цвѣтъ. При нашия опитъ по провѣрка на способността къмъ самоопражаване на този сортъ, единъ голѣмъ гроздъ можа да развие нормални зърна само 10, а другитѣ милерандираха или изрсиха. Подобни резултати ние наблюдавахме сжщо така и у свободнитѣ реси презъ сезона 1925 г., когато презъ време на цвѣтението е билъ доста хладно. Тѣзи дани не ни даватъ възможность да твърдимъ, че „Алѣ-Зейнелъ“ е редовенъ въ плододаването си, при все това обаче, трѣбва да отбележимъ, че той както и Чауша, сж много по редовни въ плододаването си въ сравнение съ многото другитѣ из-

ресяващи сортове. Въ продължение на 4 години, „Алъ-Зейнелъ“, както и Чауша, само въ една година силно изресиха, въ другитъ, обаче, тѣ дадоха много изобилна реколта.

Като средство противъ изресяването на този сортъ трѣбва да си послужимъ съ разни изкуствени методи, които се употрѣбаватъ въ лозарството, като прашене съ сѣренъ прахъ, колцоване, изкуствено опрашване и др. Обръщаме вниманието на лозаритѣ на препоръчаната отъ г-нъ Д. Бъчваровъ метода на италианския професоръ Ап. Longo, която се състои въ това, че въ време на цвѣтенето ресата се обхваща съ дѣсната ржка и се глади полека отъ основата къмъ върха. Още по сигурно, споредъ Ап. Longo, най-напредъ да се отъркатъ напълно разцвѣтели 1—2 реси отъ сортове съ нормални или мжжки цвѣтове и слѣдъ това да се търкатъ реситѣ на изресяващитѣ сортове. Тази операция се прави догдѣто на ржката има още прашецъ и се повтаря презъ 2—3 дни, додѣто трае цвѣтенето. (Подробности гледай „Лозарски прегледъ“ 1925 г., кн. 8 и 9, стр. 218).

Въ заключение трѣбва да признаемъ, че „Алъ-Зейнелъ“ е единъ доста добъръ десертенъ червенъ сортъ, който привлича вниманието на лозаря съ своитѣ голѣми гроздове, едри зърна и доста добъръ вкусъ и ако ще се положи малко повече трудъ и внимание при отглеждането на този сортъ, лозаря ще бжде напълно доволенъ отъ него.

Иванъ Георгиевъ

Образуване на младитѣ главини

Лозата е храстовидно растение, наклонено повече да вегетира, отколкото да плодоправи. Казаното е особено вѣрно за лози, оставени отъ ранна възраст свободно да се развиватъ. Това, обаче, въ практиката не се допуша, а винаги и навсѣкжде презъ първитѣ 2, 3, 4 години се извършва така нареченото „образуване (формиране) на главината“. То не е еднакво при всички случаи, тѣй като факторитѣ: сортъ, климатъ, кулурна цель и пр. налагатъ различни системи резитби. Все пакъ, това „образуване“ има своитѣ основни и общи за всички случаи правила, извлѣчени отъ морфологията на лозовата прѣчка, които ние ще се помжчимъ да зложимъ.

Едногодишната лозова пръчка е съставена отъ алтерниращи се възли, включващи множество междувъзлия. Последнитѣ въ основата на пръчката сж твърде кжси (1—3 см.), докато по срѣдата достигатъ 15—20 см. дължина. Въ основата си пръчката носи нѣколко спящи очи, съставени отъ по една неплодоносна пъпка. Близко до основата, малко надъ спящитѣ очи се намира така наречения *бурийочъ*, съставенъ отъ 2 пъпки, понѣкога плодоносни. Надъ него, на постепенно нарастващи разстояния, се алтерниратъ възлитѣ, всѣки снабденъ съ по едно око.

Окото е най-важниятъ елементъ на лозовата пръчка. Пригърнато въ пазвата на единъ листъ, то носи ний-малко 2 плодоносни пъпки; въ повечето случаи пъпкитѣ сж 3—4 до 8; броятъ имъ се увеличава, колкото повече очитѣ имъ сж отдалечени отъ основата. Отъ страна на окото се намира така наречената *готова пъпка* или още *преварила пъпка*, тъй като тя, въ известни случаи, се развива още докато пръчката е лѣторастъ, т. е. една година по-рано, и ражда така наречения *фалшивъ лѣторастъ*. Установено е съ положителностъ, че готовата пъпка е разположена перпендикулярно на окото.

Ако вземемъ една едногодишна лозова пръчка и наблюдаваме разположението на очитѣ по нея, ще установимъ че тѣ се намиратъ въ единъ планъ. Ако на нѣкое отъ тѣхъ се намира фалшивъ лѣторастъ (плодъ на преварила пъпка), то този последниятъ е разположенъ перпендикулярно на окото. А разклонението, което ще излѣзе отъ окото (главната пъпка), ще бжде разположено въ плана на самата пъпка, т. е. въ началния планъ. Въ сжщия планъ ще лежатъ разклоненията на всички очи отъ сжщата пръчка, съ изключение на външни превивания. Така че, ако ние, базирайки се на установенитѣ факти, подберемъ рационално рамената на младата главина, можемъ да ѝ дадемъ желаното най-подходящо направление. — Не само това, но и още при посаждането трѣбва да поставимъ лозата така, че първичното и главно око да притежава желаното направление. Въ противенъ случай ще трѣбва да извиваме пръчката. А превиването е вредно.

Казаното за младигѣ главини се отнася — и би трѣбвало да се прилага — и по работата по присаждането на

мѣсто. Присадника не бива да се поставя по кой и да е начинъ, а споредъ направлението, което желаемъ да дадемъ на рамото, тъй като първичния планъ на направление ще се повтаря ежегодно.

За образуване на чашовидната форма, която има нѣколко рамена, можемъ да използваме и фалшивитѣ лѣтораста.

Лозовитѣ прѣчки могатъ да се разгледатъ като имащи една коремна и една грѣбна страна. Очитѣ сж наредени отъ едната страна — коремната. Когато образуваме едно младо стебло, необходимо е да го закрепимъ отвесно, като съблюдаваме шото колчето да не пречи на развитието на лѣтораститѣ. Ако поставимъ последното откъмъ коремната страна на стеблото (лозова прѣчка), лѣтораститѣ ще бждатъ притеснени. Трѣбва да избѣгваме това, като поставяме колчето откъмъ грѣбната страна на младото стебло.

Д. Бѣчваровъ

По износа на лозовъ материалъ въ Гърция

Доста усиленото засаждане на нови лозя въ България до преди 2—3 години даде възможность да се засили и производството на нужния за целта лозовъ посадоченъ материалъ. Нуждата отъ такъвъ въ Гърция за възобновяване унищоженитѣ отъ филоксерата стари лозови насаждения въ Западна тракия и грѣцка македония и добрата перспектива за вноса му отъ България, допринесе още повече за засилване на това производство въ страната. Действително, къмъ края на 1925 г. пространството на маточницитѣ въ страната е било около 16500 декара, а производството възлизаше на около 87 милиона I класни рѣзници, 28 милиона второкласни и 45 милиона облагородени укоренени лози.

Преждевременната и твърде остра лозарска криза, която поставя на карта съществуването на лозарството въ България, предизвика такава и въ производството на лозовия материалъ, понеже последното е неразривно свързано съ развоя на първото. Отъ една две години насамъ засажда-

Чл. 2.

Вносителитъ на американски лозови пръчки за търговия отъ какъвто и да било видъ и сортъ и отъ която и да било страна, внасятъ въ Народната банка (гръцката) за смѣтка касата на противофилоксерната отбрана, като гаранция една сума, равна на $\frac{1}{4}$ отъ стойността на внасяния материалъ.

Тази сума се връща на правоимеющия вносителъ следъ като изпълни следнитъ формалности :

а) Преди продажбата на каквото и да било количество лозовъ материалъ, той трѣбва да донесе на мѣстния държавенъ агрономъ мостра прѣстъ отъ мѣстото на купувача и да иска да му се опредѣли подходящия за мѣстото сортъ подложка.

б) Агрономътъ възъ основа на анализата, издава исканото свидетелство, въ което се вписва името на купувача — лозаръ, подходящия сортъ подложка и присадникъ и количеството на нужднитъ за засаждане лози.

Продавачътъ е длъженъ да представи на съответния контрольоръ по филоксерната служба, следъ изчерпване (продажбата) на цѣлото количество внесень материалъ, издаденитъ отъ мѣстната агрономна власть свидетелства. Ако показаното въ тѣхъ количество материалъ напълно отговаря на внесения таквъ, внесената като гаранция сума му се връща, като за целта се съобщава въ Народната банка писмено отъ поменатия контрольоръ.

Въ случай, че внесеното количество лозовъ материалъ не отговаря на сбора отъ материала, вписанъ въ представенитъ свидетелства, смѣта се че продавачътъ е внесълъ материалъ безъ разрешение и затова внесената отъ него гаранция се задържа въ полза на касата на противофилоксерната отбрана.

Чл. 3.

Собственицитъ на лозови разсадници, сж длъжни ежегодно до първата половина на м. ноемврий да изпращатъ въ контрольорството по филоксерата сведение за количеството, вида и сортоветъ на произведения отъ тѣхъ лозовъ материалъ.

Преди извършване на каквато и да било продажба, сжитѣ сж длъжни да се съобразяватъ съ разпорежданията на предидущия чл. 2, но съ тази само разлика, че гаранцията $\frac{1}{4}$ отъ стойността на предаваемия материалъ се внася постепенно и на части, съобразно извършенитѣ продажби.

Чл. 4.

Разпорежданията на чл. 2 важатъ и за ония, които произвеждатъ и продаватъ облагородени отоплени пръчки отъ сандъцитѣ.

Чл. 5.

Вносителитѣ на лозовъ материалъ отъ какъвто и да било видъ за собствено употребление и въ количество не по-голъмо отъ 2500 броя, се освобождаватъ отъ предвидената въ чл. 2 гаранция, стига да представятъ въ контролѣорството по филоксерата удостовѣрение отъ мѣстната общинска власть въ чието землище се намира мѣстото за обръщане въ лозе, че действително притежаватъ мѣсто за лозе и че сж го вече подготвили за засаждане.

Чл. 6.

За охранителна зона, чрезъ която да се предпази стара Гърция отъ филоксерната зараза се опредѣля Екатеринската околия. Граничната линия на охранителната зона започва отъ с. Платамоносъ, минава презъ с. с. Пателеймоносъ, Скотина, Монастира, Каналиенъ, Скалиния, Коливия, Байракли, Пазарлонъ, Делнище и Вувула, следъ това върви по пѣтя северно отъ Сарандопоросъ, минава презъ селата Духмистра и Селосъ, въ подножието на Олимпъ и свършва на брѣга на Скала Лентокариасъ.

Лесно е да се разбере до колко горния декретъ охранява интереситѣ на гръцкото лозарство, а още по-лесно до колко той може да улесни вноса на лозовия материалъ отъ България.

Мѣстото не позволява едно по-обстойно разглеждане на декрета. Трѣбва, обаче да се констатира, че изискваната по чл. 2 гаранция, въ размѣръ на $\frac{1}{4}$ отъ стойността на вносниятъ материалъ е едно мжно изпълнимо отъ нашитѣ пепиниеристи условие.

Не е допустимо гръцката агрономна мисъл и съобразителност да стоятъ толкова долу, че да не може да се съзре, какво задължението на търговцитѣ-вносители да ходятъ на мѣстото на купувачитѣ-лозари да взематъ мостри прѣстъ и да ги носятъ на съответния агрономъ за анализа и опредѣляне съответния сортъ подложка и снабдяване съ свидетелства е мѣрка, която може да запази интереситѣ на отдѣлнитѣ лозари и изобщо на гръцкото лозарство. Условиата за вноса и продажбата на лозовия материалъ, предвидени въ декрета, може да се обяснятъ само съ желанието на гръцката властъ да забрани вноса на сѣщия по единъ не толкова прекъ начинъ. Конфискуването на цѣлата гаранция въ случай, че търговецътъ не може да представи нужното число свидетелства, съ които да оправдае напълно вноса материалъ е едно отъ доказателствата за това.

Препоръчваме на нашитѣ производители на лозовъ материалъ, които желаятъ да изнесатъ такъвъ въ Гърция, да бждатъ много внимателни и да преценяватъ нѣщата по-добре, иначе биха се изложили на голѣмъ рискъ.

Резолюция

по стопанската и винарска криза

(Взета на Питиепродавския конгресъ т. г.)

Втория редовенъ конгресъ на Питиепродавскитѣ сдружения въ Царството, въ заседанията си на 21, 22 и 23 ноемврия 1926 г., следъ станалитѣ дебати по закона за акцизитѣ, по общата стопанска и финансова криза, и частно по винарската криза презъ текущата 1926 год. и следъ направенитѣ констатации:

1. Че финансовата криза застрашително расте и заплашва съ унищожение на всички стопански и производителни отрасли въ страната;

2. Че закона за акцизитѣ и патентовия сборъ съ своята сложностъ, независимо, че въ сѣщината си е несправедливъ и драконовски въ своитѣ многобройни формалности и санкции, но той не отговаря и на съвременото развитие и нужди, както на лозарството, пивоварството, а така сѣщо и на винопродавството въ България;

3. Че грамадното винопроизводство, което се явява като естественъ резултатъ на досегашната протекционна политика на държавата, надмина по размъри нѣколкократно консомативната способностъ на българския пазаръ, като достигна тази година неимоверното количество около 300 милиона кгр. вино, оценено на повече отъ единъ милиардъ и половина лева;

4. Безгрижието на държавата успоредно съ тоя естественъ приръстъ на лозарството и овощарството, занемари другата своя задача да дири нови пазари за едно евентуално свръхпроизводство и доведе вмѣсто до желанія поминѣкъ за една грамадна частъ отъ българскитѣ граждани, бѣдствие и отчаяние, като се стигне до пълното обезценяване на това производство;

5. Че поради намаление на винопроизводството въ България отъ филоксера и др. напасти, сега е времето да по дириме и ние дебуширане и намѣриме мѣсто на европейскитѣ пазари;

6. Че частната инициатива за износъ на вина и др. произведения на лозарската индустрия е спъната поради ограниченията на българскитѣ закони, липсата на редовни търговски договори и всѣкакви насърчения въ областта на износа.

Поради всичко това, конгресътъ

Р ъ Ш И:

1. Настоятелно моли Българското правителство да на стои и постави на дневенъ редъ въ Народното събрание, приетия вече на първо четене законопроектъ за акцизитѣ и патентовия сборъ.

2. Настоятелно моли, при разглеждане на законопроекта, въ комисията да бждатъ допуснати наши представители, на винари, питиепродавци и пивовари, за да дадатъ съответнитѣ освѣтления на господа депутатитѣ, които ще бждатъ отъ голѣмо значение за премахване на всички ония противоречия, несъобразности съ действителността и по този начинъ да се постигне на по-положителенъ резултатъ;

3. Настоятелно моли за по-скорошното сключване на търговски договори съ Австрия, Чехия, Полша, Германия, Холандия, Белгия, Англия, Скандинавскитѣ и Балтийскитѣ

държави, като се поставятъ подъ облагитѣ на „Клаузата за най-облагоприятствуваната страна“ и продуктитѣ отъ лозарската и овощарска индустрии.

При изработване на проектитѣ за търговскитѣ договори да се допусне представителъ и на питейнопродавския съюзъ;

4. Настоятелно моли да си премахнатъ всички ограничения и облагания по закона за акцизитѣ, за митницитѣ и транспорта; нѣщо повече, ние искаме да се създадатъ субвенции и премии, за насърдчаване на износа на виното и други произведения отъ лозарството и овощарството:

5. Настоятелно моли да се създадатъ специално просвѣтни институти за модернизиране на лозарството и овощарството и да се създадатъ всички условия за български типови вина, годни за износъ;

6. Настоятелно моли, като временна мѣрка, да се реши изваряването на виното, реколта 1926 год., въ виненъ спиртъ, безъ допълнителни акцизи, необходимъ при износа на вината.

ОТЧЕТЪ

на управителния съветъ на Б. Л. Съюзъ
за 1926 год.

Господа,

Съгласно чл. чл. 19 и 20 отъ съюзния уставъ, Управителния съветъ Ви представя следния отчетъ за дейността си презъ 1926 г.

Господа,

И изминалата отчетна година не ни донесе значителни успехи. Както всѣка година, така и тази година, управителния съветъ подкани всички лозарски кооперации и д-ва да станатъ членове на Съюза, но болшинството отъ тѣхъ намѣриха, че още не се чувства нужда отъ съюзъ и останаха вънъ отъ него.

Презъ годината се приеха нови 9 колективни членове и 9 индивидуални такива.

Въпреки многократнитѣ подканвания по-голѣмия брой отъ членоветѣ — колективни и индивидуални, не сж се издължили къмъ съюза.

Дейността на Управителния съветъ се изрази въ следното:

1. *Организационна работа.* Понеже съюзътъ не разполага съ необходимитѣ парични средства да развие една по-активна устна пропаганда за организиране лозарското население, избраха се 45 по-будни лозари отъ различнитѣ центрове, които покани да направятъ публични събрания въ близкитѣ лозарски населени мѣста и проагитиратъ необходимостта отъ организирането на лозаритѣ. А на нѣкои по-дейни членове управителния съветъ насрочи дати и населени мѣста, кждето да направятъ събрание. Резултатитѣ отъ това сж незначителни. Едни отъ поканенитѣ лица се извиниха, че не имъ е възможно да работятъ, а болшинството чисто и просто не намѣриха за нужно и да отговорятъ.

За олеснение на мѣстнитѣ деятели при образуване на лозарски д-ва управителния съветъ изработи и отпечата типъ уставъ за лозарски дружества, когото разпрати на членоветѣ.

За да се възбуди интересъ къмъ лозарското население къмъ обща работа, управителния съветъ изработи и отпечата въ 5,000 екземпляра позивъ къмъ лозарското население, въ който се изтъкваше положението на лозарството и се канеше населението къмъ организиране.

2. *Защита на лозарскитѣ интереси.* Вследствие голѣмитѣ настоявания на спиртофабрикантитѣ предъ финансовото М-во, м-рътъ на финансиитѣ съ окръжна телеграма № 5926 отъ 17.III.1926 г. забрани произвеждането на ракии по-силни отъ 55°. Това нареждане бѣ предшествувано отъ изложение на спиртоваритѣ, съ което пледираха за облекчение на тѣхната индустрия, като невѣрно твърдѣха, че лозарството е облагодетелствувано отъ фиска. За това изложение управителния съветъ се научи своевременно, обаче, то бѣ старателно крито отъ отдѣлението за акцизитѣ и можаме да го разучимъ едва когато се напечата въ вестниците.

За да се отбие удара, управителния съветъ бързо взема становище по въпроса и съ изложение до финансовия м-ръ

и народнитѣ представители разкритикува тенденциозното изложение на спиртоваритѣ и въпросното нареждане на финансовия м-ръ бѣ отмѣнено.

Изобщо ние констатирахме многократно, че въ М-вото на финансиитѣ се хранятъ голѣми симпатии къмъ спиртовари и пивовари. До сега отъ това м-во нито веднѣжъ не е искано осветление отъ насъ.

Управителния съветъ — респ. постоянното присѣствие въ редица срѣщи обсъди въпроса за организиране винения и гроздовия пазари. Взема се решение и се образува при съюза дружество съ ограничена отговорностъ за продажба на грозде и гроздови продукти, което сжщо така бѣ много слабо подкрѣпено отъ лозаритѣ.

За ориентирание на лозаритѣ, консуматоритѣ и обществото върху нашитѣ десертни грозда, а при възможностъ и чужди търговски фирми, управителния съветъ реши уреждането на изложба на десертни грозда въ София. За целта той получи подкрѣпата на М-вото на земледѣлието, обаче поради слабия интересъ на лозаритѣ къмъ изложбата, последната бѣ изоставена.

За да се засили консумацията на гроздето, съюза направи постѣпки предъ М-вото на финансиитѣ за намаление такситѣ за превоза на гроздето по Б. Д. Ж. Обеща се намаление на такситѣ съ 50%, но впоследствие се намалиха съ 25 %.

Вследствие обезценяването на гроздето и вината, съ изложение до г-на м-ра на финансиитѣ се поиска премахването на акциза върху виното и джибритѣ, да се намалятъ превознитѣ такси по Б. Д. Ж. за гроздето и виното, чрезъ търговскитѣ договори да се улесни износа на грозде и вино въ чужбина.

Отъ меродавно мѣсто управителния съветъ бѣ увѣренъ, че се иматъ присърдце интереситѣ на лозаритѣ и съ законъ ще се намали акциза върху виното, а при сключването на търговскитѣ договори ще се държи смѣтка за лозарството.

На 17 ноемврий 1926 год. се свика конференция отъ управителния съветъ на съюза и представители на лозарскитѣ д-ва, която обсъди положението на лозаритѣ и като констатира непоносимо тежкото положение на лозарското

население, взема съответна резолюция, която бѣ поднесена на г. г. министритѣ и управлението на Б. З. Банка.

Всички изложения и резолюции своевременно Ви се изпратиха.

Въпреки обещанията на отговорнитѣ фактори и съчувствието, което сме намирали въсредъ голѣма частъ отъ народното представителство, успехитѣ ни сж слаби, защото не бѣхме енергично подкрѣпени отъ лозарското население и не можехме да следимъ дейността на спиртоваритѣ и пивоваритѣ, които сж добре организирани и разполагатъ съ много средства

3. *Списанието*. Съюзното списание „Лозарски Прегледъ“ излезна презъ отчетната година въ 12 книжки. Въ неговото списване членоветѣ взеха слабо участие. Организационнитѣ и економическитѣ въпроси се слабо застъпиха. — Списанието се изпраща презъ годината на 3220 абоната, отъ които 1747 платили и 1473 неплатили до края на годината.

4. *Посмъртна каса*. Въ посмъртната каса на списанието участваха . . . абоната. Презъ годината починаха 10 души.

5. *Финансовото положение на Съюза*. На 1.1.1926 год., се вижда отъ следния балансъ и смѣтка загуби и печалби, печатани въ I книжка отъ н. г. на съюзното списание.

Това е господа нашата дейность. Тя е слаба, защото силитѣ и средствата ни бѣха слаби.

Молимъ да се приеме отчета ни.

Докладъ на Контролния съветъ на Бълг. лозарски съюзъ

Господа делегати,

Въ изпълнение на чл. 19 отъ устава на Съюза, Контролния съветъ провѣри отчета и баланса на Съюза за 1926 год., който Ви се представя за одобрение и намѣри:

1. Че годишниятъ балансъ и равномѣтката за приходо-разхода на Съюза за отчетната 1926 год. сж правилно съставени и вѣрно извлечени отъ световѣтнитѣ книги;

2. Контролниятъ съветъ не е констатиралъ извършени работи отъ Постоянното присѣствие или Управителния съветъ на Съюза, които да противоречатъ на съюзнитѣ интереси или постановленията на съюзния уставъ.

Вследствие на това, Контролниятъ съветъ моли конгреса:

1. Да приеме отчета за 1926 год. на Управителния съветъ за редовенъ;

2. Да одобри годишния балансъ и равномѣтката за приходо-разхода на Съюза за отчетната 1926 год. и

3. Да освободи отъ отговорностъ членоветѣ на Управителния и контролния съвети за това време.

Контроленъ съветъ: { Е. Балтаджиевъ
Хр. Цачевъ
Ил. И. Хранковъ

36667

ОБРАЗЦОВО НАР. Ч-ЩЕ
Г. ДИМИТРОВ-Плевен
БИБЛИОТЕКА

Български Лозарски Съюзъ

Балансъ на 31 Декември 1926 гол.

А К Т И В Ъ		П А С И В Ъ	
Каса	142.65	Кредитори	45,166.—
Бъл. Ц. Кооп. Банка	16,048.85	Акцепти на Съюза	15,000.—
Д-ва и чле- нове за значки отъ 1925 год.	53,194.—	Посм. каса за 1925 г.	18,000.—
Дебитори: Д-ва и чле- нове за ка- лендари за 1926 год.	36,634.—	„Лоз. прегл.“ „ 1926 г.	16,090.—
Разни (за публ. и др.)	550.—	Фондъ „Съюз. домъ“	7,341.50
Мебели	1,915.—	Значки, календари и др. за отчитане	87,239.90
Дефицитъ: { отъ 1925 г.	6,998.35		
{ „ 1926 г.	73,354.55		
	<u>188,837.40</u>		<u>188,837.40</u>

РАВНОСМѢТКА

за прихода-разхода на Български Лоз. Съюзъ презъ 1926 г.

Р А З Х О Д Ъ		П Р И Х О Д Ъ	
Заплата Администратора, Секретаря, Ред. комитетъ, наемъ, печатане окръжни, изложения, резолюции, канцеларски, освѣтление, отопл. и пр.	76,351.80	Помощи отъ д-ва и членове	8,397.—
Загуба отъ списанието	19,847.60	Членски вноски	13,411.50
	<u>96,199.40</u>	Различни	1,036.35
		Дефицитъ	73,354.55
			<u>96,199.40</u>

Председателъ на Управ. съветъ:
Г. ШиваровъПодпредседатели:
Ив. П. Бързаковъ
Ц. Братановъ

Секретаръ: М. Михайловъ

Контр. съветъ: { Е. Балтаджиевъ
 { Хр. Цачевъ
 { Ил. И. ХранковъЧленове: { Д. Бъчваровъ
 { Н. Недѣлчевъ
 { Сп. Янчевъ

ХРОНИКА

Седмия редовенъ конгресъ на Лозаритѣ ще се състои на 19, 20 и 21 февруари н. г. въ салона на Съюза на Популярнитѣ банки, жгѣла Раковска и пл. Славейковъ — срещу министерството на Народното просвѣщение. Лозарскитѣ дружества и кооперации ще получатъ удостоверения за пжтуване съ 50 на сто намаление за делегатитѣ имъ. Всички дружества трѣбва да се явятъ изправни на конгреса, като за целта уредятъ смѣткитѣ си членски вноски, значки и календари съ Съюза чрезъ делегатитѣ си.

Лозарски дружества сж основани въ с. Павликени (Търновско), подъ название „Павликенска гжмза“, и въ с. Димча (Севлиево) — Лоза, по инициативата на г. Атанасъ И. Гитевъ и въ с. Гаганица (Берковско), подъ наименование „Св. Трифонъ“.

Законопроектъ за измѣнение акцизитѣ и пр. е миналъ на първо четене. Съ него се намалява акциза на виното отъ 75 ст. на 50 на литъръ, но въ замѣна на това се покровителствуватъ интереситѣ на спирто-фабрикантитѣ, като 1) Намалява се акциза на спирта,

който ще служи за производство на оцетъ, като по такъвъ начинъ се отнема пазаря на винения оцетъ. 2) Ограничава се винената ракия 550 като се отнема пазаря на винения дестилатъ. Отъ сега нататкъ пакъ ще почне имитация на коняка и др. напитки съ индустриаленъ спиртъ. По този поводъ множество лозарски организации въ страната сж протестирали и изпратили делегати.

Комисията, опредѣлена да проучи пазаря на вината и гроздето въ чужбина и всички подробности, свързани съ износа, не е още заминала, тъй като обѣщаната подкрѣпа отъ страна на държавата не е още отпусната.

По причина на слабата реколта на вино въ западнитѣ държави, чужди винарски кжщи сж се заинтересували за наши вина. Тѣ сж харесали нашитѣ вина, но като главна прѣчка се явява липсата на транспортни сждове и липсата на търговски договори съ по-вечето отъ чуждитѣ страни. Налага се федериране на винарскитѣ кооперации за да може да се организира единъ износъ.

Завърналъ се е отъ чужбина г-нъ Ив. Младеновъ отъ с. Кара-Бунаръ, който бѣ заминалъ на свои разноски да проучи пазаря на вината и евентуално да сключи сдѣлки. Г-нъ Младеновъ, който е посѣтилъ Австрия и Чехославия сподѣли впечатления си съ насъ. Въ Австрия, споредъ него, се търсятъ по-вече бѣли вина. Нашитѣ вина, по мнението на чужденцитѣ сж добри, но транспорта и митото ги заскжпѣватъ до равмѣръ да не могатъ да издържатъ конкуренцията на чуждитѣ вина, гръцки, испански, италиянски и пр. Така напр. до като въ Чехославия нашитѣ вина плащатъ 4.20 чехски крони (17.30 лв.) мито на литъръ, чуждитѣ вина плащатъ наполовина. Въпросътъ съ транспорта е сжщо важенъ. У насъ липсватъ вагони — цистерни за пренасяне по желѣзницитѣ, а съ бурета износа на обикновени вина е немислимъ. Такива вагони цистерни могатъ да се наематъ отъ чужбина. Друга важна пречка е липсата на голѣми винарски

кжши въ България, съ които чуждитѣ фирми да влезатъ въ преговори, защото при евентуални сдѣлки ще се изискватъ сравнително голѣми количества.

Мжчно могатъ да се намѣрятъ еднообразни вина у насъ въ голѣми количества. Всичко това затруднява организирането на износа. Съ добро желание тѣзи пречки, обаче, ще могатъ да се превъзможнатъ и вѣроятността да се реализира единъ износъ на вина е голѣма.

КНИЖНИНА

Излезли сж отъ печатъ следнитѣ книги отъ г-нъ Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ, агрономъ специалистъ при Земледѣлската катедра въ гр. Стара Загора:

1) *Винарскитѣ изби*, 43 стр., цена 20 лева.

Фалшификациитѣ на вината у насъ и научнитѣ методи за тяхното откриване, стр. 40, цена 20 лева.

Горнитѣ книги могатъ да се доставятъ направо отъ автора.